

మామూలుగా, కులాసాగా పిలుస్తాను. కాదుకాదు-
వద్దు ప్రభూ ! నన్న కళ్ళి పిలవనివ్వకు.

ప్రభూ ! నిజంగా నువ్వు నన్న కళ్ళి పిలవ
నివ్వవా ? నిజంగా ? నువ్వు ఊరుకోలేవా ప్రభూ !
అతడు నన్నీ నిమిషాన్నే పిలిచేటట్టు చెయ్యమని
కూడా నేను నిన్నడగడంలేదు. కాస్తేపట్టో
చెయ్యనీ. ఐదువందలు తెక్కపెడతాను. ఈలోపల
అతడు నాకుఫోన్ చెయ్యకపోతే, అప్పుడు నే

నకనికి ఫోన్ చేస్తాను. అప్పుడు పిలుస్తాను. కాని
ప్రభూ ! ఈలోపలే, ఈలోపలే అతనిచేతనే నాకు
ఫోన్ చేయించు ప్రభూ ! అతడు నన్ను పిలిచే
టట్టు చెయ్య ప్రభూ - ప్రభూ !

ఐదు, పది, పదిహేను, ఇరవై, ఇరవైఐదు,
ముప్పై, ముప్పైఐదు....

(అనువాదం: అడపా రామకృష్ణరావు)

ఆ వా హ న

★
శ్రీరంగం శ్రీనివాసరావు

హేమంతకాలంలో మేం ఏం భావించామో,
నగం రాత్రివేళ ఏం భావించామో, ఎడారి
దారిలో మేం ఏం చేశామో ఎందు కదంతా
ఇప్పుడు? రక్షించు మమ్మల్ని చేజేతులా మా
శిరస్సులమీదకి నీ ఆగ్రహజ్వాలల్ని ఆకర్షించ
కుండా, చీమల విషాదమరణం మాకు లేకుండును
గాక—

మాయలమరాఠీ! మమ్మల్ని కాపాడు.

భయానకమైన మా గృహాల ప్రచండమైన
గబ్బిలపు నీడలనుండి, సహిష్ణుల తొలగించుండి,
ప్రణయ సందేశాలనుండి, సైతానుపలికే సాంత్వన
వచనాలనుండి

నవ్వినిస్పెక్టరుగారూ! మమ్మల్ని రక్షించండి!

ఆభిప్రాయాలనుంచి, ఆత్మీయ బంధనాలనుంచి,
జాలియండి, సిగ్గునుంచి, ఇతరులకు బోధించాలనే
ఆశీలాషనుంచి

అవరాధపరిశోధకా ! మమ్మల్ని కాపాడు.

కేంద్రమీదాక్షిణ్యకావడంనుంచి, ఎంతతోస్తే
అంతచేసి అనుభవించడంనుంచి, వాయిదా వేసిన
పాపం, ఫాయిదాలేని గాయంనుంచి, మధ్యా
హ్నపు బరువునుంచి, ఆర్థరాత్రి భయంనుంచి

అల్లాటప్పయ్య బాబూ! మమ్మల్ని కాపాడు.

శస్త్రవైద్యుని మంత్రహస్తంనుంచి, ఎర్రదీపాల
వింత ఆకర్షణనుంచి, గుండంతోక్తేవాళ్ళ మృత్యు
వాంఛనుంచి

కస్తూరి రంగం! మమ్మల్ని కాపాడు.

తోసుకొచ్చే దుఃఖాలనుంచి పొత్తికడుపులో
నొప్పినుంచి, అపాయం సూచించే నక్షత్రంనుంచి,
అగ్నిగంశం నుంచి, హరిదాసూ! మమ్మల్ని
కాపాడు.

వెనక భాగాలలో అకస్మాత్తుగా ఆర్థంకావడం
నుంచి, రమ్యదృశ్యాలు క్రమక్రమంగా కలిగించే
జ్ఞానంనుంచి, పుస్తకాల్లో చదువుకున్న ముక్కల
నుంచి

ప్లాట్ ఫారాలమీద వినిపించేసంభాషణలనుంచి

విభూతిపండు! మమ్మల్ని విడిపించు.

స్పష్టంగా చూడగలిగిన ఊణంలో, కరతాళ
ధ్వనుల ఘడియలో, పరాజయం పొందినచోట,
స్నేహితులు దగాచేసిన సమయంలో

షెర్డాక్ హోమ్స్! మమ్మల్ని కాపాడు.

ముఖ్యపట్టణాలలో నృత్యంచేసే వాళ్ళకోసం,
రంపం ధరించిన వాళ్ళకోసం, తైలినమస్కలు
చర్చించే వాళ్ళకోసం, శరీరాన్ని గుర్తించగలిగిన
వాళ్ళకోసం, సమస్తమూ అనుభవించిన వాళ్ళ
కోసం, ఏమీ చేతకాని వాళ్ళకోసం

భజగోవిందం! మమ్మల్ని విను.

నిద్రపట్టనివాళ్ళకోసం, శరణాలయాలలోనివాళ్ళ
కోసం, చిలుకా గోరింకల్లాగ బతుకుతున్న వాళ్ళ
కోసం, ఒంటరిగా నిద్రించే వాళ్ళకోసం

పిల్లి పిల్లల శబ్ద! మమ్మల్ని విను.

భక్తులకొరకు, పాపండులకొరకు, ఈడురాని
వాళ్ళకోసం, ఒకరినికోరే ఇద్దరి కోసం, ఎదిరించే
ఏడుగురికోసం

నులూచనాల బోడూ ! మమ్మల్ని విను.

ఉరుము చప్పుడు విని జడుసుకొనే కన్యకోసం,
భర్తని లొంగ దీసుకున్న భార్యకోసం, ఆఫ్రికాను
ప్రేమించే అవివాహిత కోసం

భయంకర భట్టాకమా ! మమ్మల్ని విను.

విభజనపట్ల పెరిగేవాళ్ళకోసం, అమాయక
త్వాన్ని ప్రకటించే వాళ్ళకోసం, మరణాన్ని నిరా
కరించేవాళ్ళ కోసం

సీలి రంగు సెమాగీ ! మమ్మల్ని విను.

అరువు పుచ్చుకొనే వాళ్ళకోసం, ఆపిచ్చే
వాళ్ళ కోసం, ఎదురుపడితే మొగం చాటుచేసేవాళ్ళ
కొరకు, ఇంట్లో భర్తరాజుని పేరు పొందిన వాళ్ళ
కోసం

రెండు తలల హంసా ! మమ్మల్ని విను.

ఆతపస్సానంచేసే వాళ్ళకోసం, మర్యాదగా
చుస్తులు ధరించే వాళ్ళకోసం, తమ గొప్ప తనం
గురించి సుదేహంలేని వాళ్ళకోసం, భజనచెయ్యడం
నేర్చుకున్న వాళ్ళ కోసం

శ్వేతాశ్వమా ! మమ్మల్ని విను.

బాధపడాలని నిశ్చయించుకున్న వాళ్ళ కోసం,
ప్రకృతిని శాసించగలమని విశ్వసిస్తున్న వాళ్ళ
కోసం

బాకా ఊదేవాడా ! మమ్మల్ని విను.

ఎగరగల వాళ్ళకోసం, ఇబ్బంది పడుతున్న వాళ్ళ
కోసం, నిరుత్సాహాన్ని ఆరాధించుతున్న వాళ్ళ
కోసం

అందమైన అమ్మాయి ! మమ్మల్ని విను.

పొదరింట్లో బతకదలచుకున్న వాళ్ళకోసం,
కొండెక్కే వాళ్ళకోసం, ఇత్తూకుల కాలా ఇప్పుడు
కావాలనే వాళ్ళకోసం

రంగూన్ రాడీ ! మమ్మల్ని విను.

మానవ్రతం అవలంబించిన వాళ్ళకొరకు, అవ
లంబించని వాళ్ళకోసం, కొడుకులు చనిపోయిన
తర్వాత గుళ్ళకి వెళ్లేవాళ్ళ కోసం

ఏడూళ్ళ చక్రవర్తి ! మమ్మల్ని విను.

పరాన్న భుక్తులకోసం, శవాన్న భోక్తల
కోసం, జంట గులాబి పూలకోసం, మచ్చికయిన
జంతువుల కోసం

అకుపచ్చ మనిషీ ! మమ్మల్ని విను.

నీదయ, మరి నీ ప్రజలని ఎలా పడుక్కో
బెడతావో

ప్రభూ ! నిన్ను ప్రార్థిస్తున్నాం, వినవూ ?

(W-H Auden రచనకు అనువాదం)

“జాతీయ స్థయిర్యమునకూ ప్రపంచవ్యవస్థకూ కూడా నూతనజీవిత
విధానమొకటి మూలము కావాలి. అది అన్ని తరగతుల, అన్ని జాతుల,
అన్ని దేశముల ప్రజల ప్రయోజనాలనూ కాపాడగలిగి ఉండాలి. ఎవరైతే
స్వార్థమనే అవిద్యాంధకారమునుండి తప్పించుకొని బయటపడ్డారో, వారే
ప్రపంచశాంతికోసం పాటుపడి దానిని స్థాపించగలవారు. ప్రపంచశాంతి అంటే
మానవకోటియొక్క జీవితంలోనూ, ప్రవర్తనలోనూ, కొన్ని సార్వత్రిక
సిద్ధాంతాలూ, ఆదర్శాలూ రూపం దాల్చడమే. అందుకోసం నీతిని వికృ
తము చేయని, మానవజీవితమును వినాశనము చేయని, ఆయుధములద్వారా
మనము పోరాడాలి. ఈ ప్రయత్నంలో మనకెట్టి కష్టనష్టాలు తటస్థించినా,
మనము ఓర్పుకోడానికి సంసిద్ధంగా ఉండాలి.”—డాక్టర్ రాధాకృష్ణన్.

Source: Press Academy Website, Telugu Swatantra Magazine, Mar 1949

Disclaimer: This **SELECTIVE** topic/article/write-up of Sri Sri gaaru is nostalgic. It has been posted here to increase the availability of some rare, forgotten and precious material for appreciation by a wider audience.

No intention what so ever of copy right violation is involved.

Request for removal of any copyrighted material, by the owner, will be promptly complied with due apologies.

Maganti Vamsi Mohan
<http://www.maganti.org/>